

Sygn. akt II K 825/12

(3 Ds 1118/12)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2012 r.

Sąd Rejonowy w Opolu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Małgorzata Marciniak

Protokolant sekr.sądowy B. D.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Opolu – nieobecny, zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2012 r. sprawy:

R. C., s. R. i A. z domu B., ur. (...) w miejscowości I.-F. na Ukrainie

oskarżonego o to, że:

w dniu 21 czerwca 2012r. o godz. 20:05 w O. przy ul. (...) kierował rowerem będąc w stanie nietrzeźwości alkoholowej 0,31 mg/l tj. 0,65 % zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 2kk

I. uznaje oskarżonego **R. C.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178a § 2 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierza karę grzywny w wymiarze 10 (dziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na 10 (dziesięciu) złotych,

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów na okres 1 (jednego) roku,

III. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 300 (trzystu) złotych,

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych,

Sygn. akt II K 825/12

UZASADNIENIE

W toku przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 czerwca 2012 r. około godz. 20.05, w O. przy ul. (...) oskarżony R. C. wracał rowerem z pracy do domu. Wcześniej spożywał piwa. Został on zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji oraz przebadany na zawartość alkoholu w organizmie. Badanie przeprowadzone o godz. 20.07 wykazało, iż miał on 0,31 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, natomiast o godz. 20.27 miał 0,31 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: protokołu użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu k. 2, wyjaśnień oskarżonego k. 9, zeznań świadka D. B. k. 12

Oskarżony w trakcie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz wyjaśnił, iż w dniu 21 czerwca 2012 r. wypił niecałe dwa piwa i wracał rowerem z pracy do domu, jadąc ulicą (...). Oskarżony dobrowolnie poddał się karze w trybie art. 335 § 1 kpk. Prokurator zawarł więc w akcie oskarżenia stosowny wniosek, a Sąd rozpoznał przedmiotową sprawę na posiedzeniu, uwzględniając wniosek Prokuratora. k. 9

Oskarżony urodził się 15.04.1974 r. na Ukrainie. Posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest elektrykiem. Pracuje w firmie budowlanej z wynagrodzeniem 1500 zł. netto. Nie posiada majątku. Jest żonaty ma dwoje dzieci. Był karany sędownie. k. 10, 9.

Wobec powyższego Sąd zważył co następuje:

W sprawie niekwestionowanymi dowodami wskazującymi na winę i sprawstwo oskarżonego są: protokołu użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu, wyjaśnienia oskarżonego, zeznania świadka D. B..

Sąd dał powyższym dowodom wiarę w całości są one bowiem logiczne, spójne i wzajemnie ze sobą korespondują. Oskarżony nie kwestionował swojej winy i sprawstwa. Złożył on wniosek w trybie art. 335 § 1 kpk.

Oskarżony w dniu 21 czerwca 2012 r. o godz. 20.05 w O. przy ul. (...) kierując po drodze publicznej rowerem, będąc w stanie nietrzeźwości alkoholowej, tj. mając 0,31 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. 0,65 promila, wyczerpał swoim zachowaniem ustawowe znamiona występku z art. 178 a § 2 kk.

Sąd uznał oskarżonego R. C. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art.178a § 2 kk i za to na podstawie tego przepisu orzekł karę grzywny w wymiarze 10 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł.

Na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów na okres jednego roku.

Na podstawie art. 49 § 2 k.k. Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, świadczenie pieniężne w wysokości 300 (trzystu) złotych.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) Sąd zwolnił oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sąd wymierzył karę według swojego uznania, w granicach określonych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jako okoliczność obciążającą Sąd wziął pod uwagę uprzednią karalność oskarżonego. Okolicznością łagodzącą była zawartość alkoholu w organizmie oskarżonego, niewiele przekraczająca dolną granicę - 0,25 mg/l - stanu nietrzeźwości.

Sąd wymierzył karę zgodną z wnioskiem prokuratora z art. 335 § 1 kpk, uznając po pierwsze, iż Prokurator złożył przedmiotowy wniosek w sposób przemyślany, a także mając na względzie nie najwyższą ilość alkoholu w organizmie oskarżonego – 0,31 mg/l, fakt, iż oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i nie próbował mataczyć. Należy zauważyć, iż przed laty tego rodzaju czyn stanowił wykroczenie, a nie przestępstwo

i aktualnie proponuje się powrót do przyjętych wcześniej rozwiązań. Kierowanie rowerem jest rzeczą oczywiście naganną ale należy zauważyć, iż polskie ustawodawstwo w porównaniu z innymi ustawodawstwami europejskimi jest stosunkowo rygorystyczne, biorąc pod uwagę dopuszczalną zawartość alkoholu w organizmie. Nietrzeźwi rowerzyści stanowią zagrożenie dla innych użytkowników dróg ale przede wszystkim dla samych siebie. Sąd zdecydował więc o wymierzeniu najłagodniejszej rodzajowo kary, we wskazanym wyżej wymiarze. Mając na względzie bezpieczeństwo w ruchu drogowym – zdaniem Sądu – zasadne było aby pozbawić oskarżonego na okres jednego możliwości prowadzenia rowerów, co też Sąd uczynił. Realną dolegliwością dla oskarżonego będzie również orzeczone świadczenie pieniężne.

O kosztach Sąd orzekł jak wyżej mając na względzie to, iż oskarżony nie posiada majątku.